

Nejlepší lék na světě

Chtěl bych touhle básní svojí
vystihnout, čeho se lidé bojí.

Je teď všude hrůza dost,
nikde smysl pro radost.

Nikdo neví, co zítra bude,
jaké pravidlo kde přibude.
Kdy vás zavřou v domečku
a budete mít horečku.

Také hrůza z odloučení,
které nikdo neocení.
Nejistota, tápání,
člověk nemá zastání.

Tohle děsí lidi dnes,
každé město, každou ves.
Každý člověk na Zemi,
má své vlastní trápení.

Chtěl bych si teď chvilinku
udělati vzpomínku.
Ani v dobách minulých
nebyl vždy a všude smích.

Hlad, bída a strádání,
to mi hrůzu nahání.
Ještě horší nežli dneska
měly to ve válkách děcka.

Odloučení, strach a stres
byly horší nežli dnes.
Bez rodičů, samy v noci,
bez jídla a bez pomoci.

Musely si poradit,
špatné chvíle zaplašit.
Radosti byl nedostatek,
scházel jim i hmotný statek.

Všude kolem hrůzy mraky,
smrt a nemoc, tak ty taky.
Nikde žádné potěšení,
žádné nervů utěšení.

Vzaly tužku, uhel, pastel,
každý si svůj papír našel.
Svoje strachy, bolesti,
naznačily do klestí.

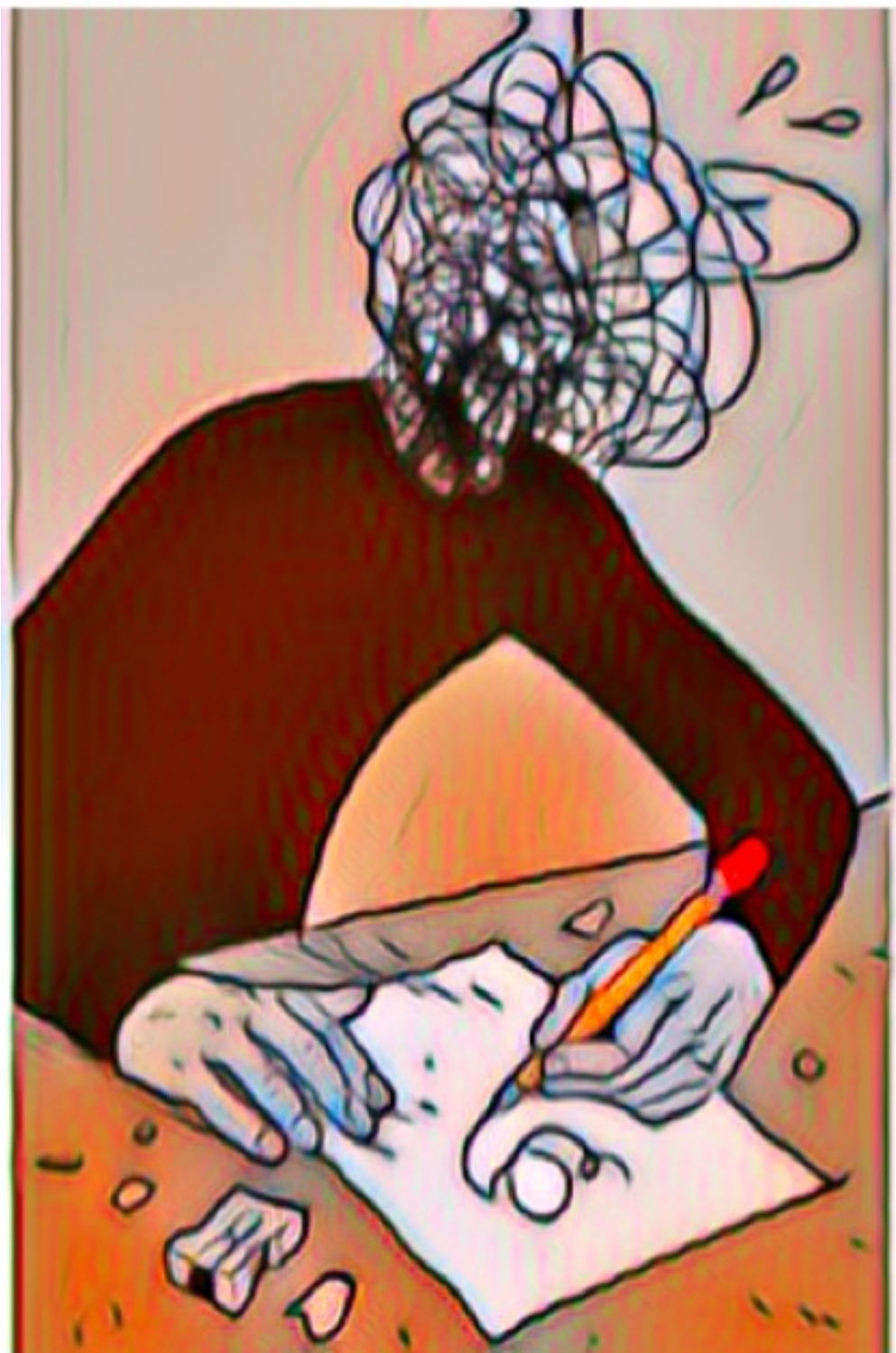
Malování během chvíle
dodalo jim rozpustile
jiný názor, jiný směr,
to by každý i dnes chtěl.

Obraz, okno do duše.
Často nám to pomůže
v dobách dávných, i těch mých,
schází-li na Zemi smích.

Když je mi zle na duši,
tužka má to vytuší.
Čárám, kreslím, maluji.
také často gumuji.

Obraz v mojí mysli vzniká,
vše kolem mě mi uniká.
Soustředím se, mám se skvěle,
je mi dobře i po těle.

Tužka, papír funguje,
všechno špatné neguje.
Malba, kresba, to je lék,
asi takhle bych to řekl.

Zdroj obrázků:

<https://www.facebook.com/terapiemalovanim/photos/a.118860589515296/805314290869919>

název díla: **Nejlepší lék na světě**

jméno autora: **Dan Dvořák**

věk autora: **12 let**

adresa navštěvované školy: **Gymnázium Vysoké Mýto,**

náměstí Vaňorného 163, Vysoké Mýto 566 01